

לע"נ יונתן בן שלמה ז"ל
לע"נ יונתן חבקוק הי"ד
לע"נ בועז גול הי"ד
לע"נ אורן בן יפתח הי"ד

אמינה • תפילה • ארץ ישראל

בלק התשפ"ב | גליון מס. 106

וַיֵּרָא בֶּלֶק בֶּן צִפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי (כב, ב')

"כי עיקר כח הבחירה הוא על ידי שה' יתברך העלים והסתיר רצונו בהסתרות וגדולות. רק נתן כוח ודעת באדם שיבין מדעתו שצריך לבלות כל ימיו לבקש ולחפש אחר רצונו יתברך ולבטל כל רצונותיו נגד רצונו יתברך. ועיקר כוח הבחירה רואים בפרשה זאת של בלעם בעניין הילוכו לקלל את ישראל ח"ו, ואיך התנהג ה' יתברך עמו. כי היה רצונו חזק מאוד לקללם, אבל הי"ת חמל על ישראל ואמר לו בפירוש לא תלך עמהם. ואעפ"כ לא שב מרשעותיו וכשראה הי"ת עוצם רצונו הטמא לילך, אמר לו הי"ת: קום לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אותו תדבר" (ליקו"ה ברכת השחר ה, עד- עח).

להתחבר אל ה'

"אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש", אני לא מבקש כלום, רק דבר אחד, רק בקשה אחת, להיות איתך. אני כל הזמן מסתכל אליך, מרים אליך את הראש, מחכה שתחזיר לי מבט אבא. כשזה קורה, זאת ההרגשה הכי נפלאה שאני מכיר, כבר לא צריך אז שום דבר אחר.

בכל נפש יהודית יש אין סוף אוצרות, נפש יהודית היא בוערת לה', כל נשמה של יהודי רוצה לעשות תשובה. בשביל זה בדיוק באנו לפה. לא באנו לפה בשביל שהפריג'ידר יהיה מלא, לא באנו לפה בשביל לאכול ממתקים אפילו שאנחנו צריכים את הדברים הגשמיים האלה גם כן. באנו לפה כדי להכיר את ה', ללמוד לחיות עם ה', לקבל את האור העצום הזה שאין עוד מלבדו.

אדם יכול לכעוס, להילחם, לרצות להפיל קירות, לחפש את השגיאות אצל השני, אך ברגע שהוא זוכר מי עשה לו את כל זה הוא נירגע. הוא חוזר לעצמו. הוא התחבר לאור הזה שנקרא אין עוד מלבדו. העולם הזה מסתיר את אור ה'. צריך לצאת מן ההסתרות, מן ההסתרה של העצבות, מן ההסתרה שאנחנו מקופחים, מן ההסתרה שאנחנו לא מצליחים בחיים, שלא הולך לנו, שהחיים שלנו מאוד קשים, שהגורל פגע דווקא בנו, לצאת מזה ולהתחבר לאלוקות בתוך המציאות של ההסתרה. לאור הזה של אין עוד מלבדו. איך עושים את זה?

"לא יִדְעָתִי כִּי אֶתָּה נֶצֶב לְקִרְאָתִי" (כב, לד) ה' מדבר אלינו בכל מיני דרכים. פותחים ספר ומוצאים שם את התשובה לשאלה שכל כך מעסיקה אותנו. חולפים על פני שני בני אדם ששקועים בשיחה ושומעים איזה מילה, איזה משפט קצר שהוא בדיוק התשובה לשאלה שמעסיקה אותנו. מתלבטים בין שתי אפשרויות ומרגישים שאחת מהן משמחת אותנו והשניה להיפך, מכווצת אותנו. עוברים ברחוב ורואים אדם שמתנהג לא כל כך..., למה זה קרה דווקא כשאני עברתי? למה דוקא אני הייתי צריך לראות את זה? כל תקלה, כל שבוש בתוכנית באה להרתיע: אתה בגאווה, אתה עדיין מאמין שהכל אתה עושה, אתה שוכח את ה'. בלעם רוכב על האתון והיא סוטה מן הדרך. הוא מכה אותה והיא לוחצת את רגלו אל הגדר. הוא שב ומכה אותה והפעם היא רובצת תחתיה. הוא מכה בשלישית ואז מתגלה לעיניו מלאך. בלעם לא שיער בלבו שיש כאן התערבות של כוח עליון. גם אנחנו שוכחים הרבה פעמים שמישהו מכוון את המאורעות מלמעלה, קורא לנו, מחכה שנשים לב אליו.

היום שלנו מלא בהשגחות פרטיות. הקב"ה מסתתר אך הוא לא

כמה שה' אוהב אותנו. הוא לוקח את הרשע הכי גדול ובמקום הקללות שהוא רוצה לקלל, שכבר מונחות לו על קצה הלשון, הוא שם בפיו שבחים נפלאים ומפאר ומרומם ומדגיש ומעצים את כל הנקודות הטובות שיש בישראל. ככה עם בלעם הרשע וככה בכל דור ודור, עומדים עלינו לכלותנו והקב"ה מציילנו מידם. אנחנו לא יודעים איך ה' אוהב את כל הבנים שלו.

הזכות שלנו היא לא מהמעשים שלנו, אלא מעצם זה שאנחנו בנים למקום. "בני בכורי ישראל". עבורכם ורק עבורכם בראתי את עולמי. כדי להוציא אתכם לחירות שינית את כל סדרי בראשית. שינתי מערכות טבע, הפכתי את העולם בשבילכם.

האהבה האינסופית שהקב"ה אוהב אותנו אין לנו בכלל השגה בה. אהבת עולם אהבתנו ה' אלוקינו. בחרת בנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו. כל היהדות זה אהבה. זה הכוח של הקשר שלנו עם הקב"ה. זה הניגון הנפלא שמתרונן בעולם, ניגון שמגלה לכל נפש יהודית את אהבת ה'. המילה אהבה מופיעה כל כך הרבה פעמים ביחוד הכי גדול שיש לנו עם הקב"ה שזה "שמע ישראל". ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך.

מי התחיל את העם היהודי? אברהם אבינו, עמוד האהבה. איך הוא התחיל את עם ישראל? הוא קיבל אהבה למשהו עליון ונשגב והאהבה הזו בערה בו והוא היה מוכן בגלל האהבה הזו להיכנס לתוך כבשן האש. כמו כל בעל תשובה שמגלה פתאום כזה אור, שהוא מתחיל לרוץ אחריו, בלי לדעת, בלי להבין, עד שעוזב הכל מאחוריו ומתחיל חיים חדשים, חיים נפלאים, חיים אמיתיים.

אהבה זה הכוח הכי גדול שיכול להיות בעולם. אהבה זה כוח שנגדו שום דבר לא יכול לעמוד.

יש לנו מצוה לאהוב את ה' בכל הלב, בכל הנפש. זה היעוד. זה התכלית. זה לא מדרגות של עובדי ה'. "ואהבת" זה משפט שאומר כל ילד, כל בת, כל אחד.

אי אפשר לעשות כל מיני דברים משונים ולהגיד: מי אמר שזה אסור? איפה כתוב שזה אסור? בסדר, זה לא כתוב, אבל איך זה מסתדר עם "ואהבת", זה לא מסתדר, לכן זה לא מתחבר, זה מה שמנתק אותך. העבודה העיקרית שלנו זה כל הזמן לבדוק אם אנחנו מחוברים או ח"ו מנותקים מהקב"ה.

מפסיק לאותת לנו. פתאום פוגשים חבר שלא ראינו הרבה זמן, פתאום מתבלבלים ונוסעים בדרך אחרת, ושם קורה לנו משהו 'רק במקרה'. במקרה שמענו משהו שבכלל לא שייך אלינו ולא נאמר לנו אך זה דבר שהוביל אותנו להחלטה חדשה בחיים. כל מיני 'טעויות' ו'צירופי מקרים' מביאים אותנו למקומות חדשים ולהחלטות חדשות. יד מכוונת מובילה באין ספור צירופים ותנועות את המציאות שלנו אל עבר תיקונה. צריך כל הזמן לשפר ולשכלל את היכולת להתבונן במציאות ולראות בכל מקרה ומקרה את יד ההשגחה, את ידו של הקב"ה.

ה' קורא לנו. רוצה שנשוב אליו. ה' קורא לכל העולם כולו לחזור אליו. אשרי מי שמטה את עצמו לשמוע את הקול הזה. לא כמו בלק שמתעקש. מסרב לשמוע. מנסה להזיק לישראל בכל דרך. אולי נבנה מזבחות, נקריב קורבנות, אולי זה יעזור, אולי נשקיף על עם ישראל ממקום אחר, אולי ממקום יותר גבוה, אבל שום דבר לא עוזר. דבר ה' הוא שיקום.

עַם לְבַדָּד יִשְׁכֹּן (כג, ט)

בלק מבקש מבלעם לקלל ומה ענה לו בלעם? "הן עם לבדד ישכון". איך אני יכול לקלל את היהודים, הרי הם מתבודדים, "הם עם קדוש כזה שהם מתבודדים בינם לבין קונם ושופכים שיחתם לפניו בכל פעם וחושבים בכל יום על אחריותם וסופם האחרון ועל ידי זה הם בטוחים מכל צר ואויב ומסטין, כי הם מסתירים עצמם בצל כנפיו יתברך תמיד" (ליקו"ה ברכת השחר ה, פז).

"אתה רוצה משהו שיעזור לך באמת? אתה רוצה להרגיש מחובר לאביך אוהבך שבשמים, חיבור טבעי, פשוט, חיבור אבהי ומרגיע? תתבודד. תמצא לך פינה נסתרת, ביער, בבית, אפילו באמצע בית המדרש כשאתה משחיל את הטלית מעל הפנים ואתה עם אבא. אולי זה נראה לך דבר פשוט, אך לאמיתו של דבר מדובר פה בפרוזודור להיכלות שטרם הכרת... אתה עוזב לשעה את השגרה השוחקת, מכבה את הפלאפון, חומק לבין צמרות העצים וציוצי הציפורים, מרים עיניך לה' ומספר לו את מה שבליבך. לפעמים אפילו שותק. אך יושב לפניו וטועם טעם של אהבה וחיבור, בין אבא אוהב לבן בודד.

אתה זקוק לזה. זה מגיע גם לך. לא רק בשביל הרוגע, ולא רק בשביל הישועות, בעיקר בשביל החיים שלך. בשביל המתקוות ובשביל החיבור שלך לעצמך. שעת ההתבודדות הופכת את החיים לחיים מתוקים ואיכותיים, חיים של קירבת אלוקים אמיתית. הנפש שלך זקוקה לזה..." (שיח השדה: בודד? תתבודד).

לכה דודי נצא השדה. רבי נתן הבטיח שיגיע זמן שהיציאה לשדה להתבודדות בלילה תהיה דרך כבושה לרבים, ממש כמו שעכשיו בכל בוקר מתעטפים בטלית ומניחין תפילין.

רבנו הקדוש לא הסתפק בכך שסיפר לנו על ההתבודדות בשדה. הוא רצה להעניק גם לנו, אנשים פשוטים, את המתנה הנפלאה הזאת. הוא ייחל לכך שההתבודדות בשדה תהפוך לנחלתו של כל אחד מאיתנו.

כבר בתחילת ההתקרבות של רבי נתן צ"ל לרבינו הקדוש צ"ל באמצע השיחה לקח אותו רבנו בידיו הקדושות סביב כתפיו ואמר לו

בזו הלשון: "טוב מאוד אם משיח כל לבבו לפני השי"ת, כאדם שמשיח לבבו לפני ידיד טוב אמיתי" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן ד).

הדבר הכי פשוט והכי טבעי זה לדבר עם ה'. להגיד לו את כל מה שבלב. להתייעץ איתו. יש דבר יותר מרגיע מקשר ישיר עם אבא שבשמים? אז למה זה כל כך קשה? כי הבעל דבר מפריע, הוא יודע שעל ידי זה אפשר לתקן את הכל אז הוא מפריע.

רבנו הקדוש: "על שתי כיתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם. על אלו האנשים שהיו יכולים להתקרב אלי- ואינם מתקרבים. ועל אלו המקורבים אלי - ואינם מקיימים את דבריי. כי אם היו מקורבים אלי ומקיימים את דבריי - לא היה שום דרגה בעולם שלא הייתי מביאם אליה" (חיי מוהר"ן שנד)

"גם בלעם היה מתבודד, היה הולך על ההרים כמו שכתוב 'מן ארם ינחני בלק מלך מואב, מהררי קדם', הוא הלך על הררי קדם, הוא צעק על ההרים, הלך על הגבעות, צעק לה' עד כלות הנפש, ועם כל זה הוא נשאר בלעם, לא עזר לו שום דבר, הוא נשאר בלעם. אדם כשהוא עושה התבודדות, הוא רוצה לראות מיד את הברכה, לראות כבר את השידוך שלו, לראות כבר את הדירה, הוא אומר 'עשיתי שעה התבודדות, איפה ה'? למה ה' לא עונה לי?'

בן אדם לא יודע מה זה התבודדות, הוא עומד לפני ה' ואומר 'רבונו של עולם תן לי את זה, תן לי את זה מתי תתן לי? הוא מביא איתו שק להתבודדות ואחרי ההתבודדות הוא אומר 'אני רוצה לראות איך השק מתמלא'. מה זה התבודדות? רבינו אומר בתורה נב שאדם צריך להגיע לביטול ואי אפשר לבוא לביטול כי אם ע"י התבודדות. אני לא משה רבינו, אני לא אליהו הנביא, אני לא רבי נחמן מברסלב, אני אוהב לאכול, אני אוהב לשתות, אני עפר ואפר.

אדם 24 שעות חושב אני הכי הכי, כל אחד יש לו ראיות שהוא הכי מוצלח והכי פיקח... לכן הוא צריך לעשות שעה התבודדות, שעה להירגע מכל המחשבות של הגאווה, אני לא הכי חכם בעולם, יש עוד אנשים חכמים בעולם, יש עוד אנשים מוצלחים, יש עוד אנשים מבינים בעולם. התבודדות זה רק שאדם חושב על הטעויות שלו, אולי פגעתי בפלוני, אולי העלבתי את זה, אולי לא דיברתי יפה לזה. התבודדות נכונה זה שאדם מאמין שכל יהודי יותר טוב ממנו. הוא לא מדבר רע על שום יהודי, הוא אוהב את כולם, הוא רוצה לעזור לכולם, זו הראיה שהוא עושה התבודדות נכונה"...

"כשאדם מתחיל לדבר עם ה' כך הוא בונה את האמונה שלו. כי זה פשוט. השם עומד פה! תדבר איתו! מה אתה צריך לקחת ספר בשביל לדבר איתו?! אתה לוקח ספר בשביל לדבר עם אמא שלך? תדבר עם השם! וכשאדם זוכה שהוא מדבר הרבה עם הקב"ה בלי שום ספר, אז גם כשהוא לוקח את הסידור הוא מדבר עם הקב"ה. כי אתה עומד בהתבודדות, מדבר, מדבר, אתה חי את המציאות שבורא עולם עומד לידך, וכשאתה לוקח סידור גם כן אתה ממשיך לדבר. אתה מאמין בהשם? אז למה אתה לא מדבר איתו? כל מי שלא עושה שעה התבודדות כל יום שידע שהוא חלש מאוד באמונה! אתה מאמין בהשם? תדבר אתו! תעמוד תדבר אתו!" (המברך את עמו ישראל בשלום).

תְּפִלּוֹת לְזִכּוֹת לַחֲתָן אֶת הַיְלָדִים בְּנֹקֶל רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּל יְכוֹל אֲשֶׁר לֹא יִבְצֹר מִפְּנֵי מְזִימָה, יִבְנֶי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה תְּמִיד לְלֹא הֶפְסֵק רָגַע, וְלֹא אֶתֶן לְעַצְבוֹת הַהֶכֶס אֲלֵי אֶפִּילוֹ לְשִׁנְיָה אַחַת, וְכִמּוֹ שֶׁאִמְרַ ה' יְהוּדִי הַקְּדוֹשׁ שֶׁאֵם אֶדָם לֹא יִתֵּן לְשׁוֹם טַפַּת עַצְבוֹת לְהֶכֶס בְּתוֹכוֹ אֲזִי שׁוֹם דָּבָר לֹא יֵאָרֵעַ לוֹ, וְאִף אַחַד לֹא יוּכַל לְהִזִּיק לוֹ כָּלֵל, וְאֲזִי יוֹשְׁפֵעַ לוֹ כָּל שְׁפַע בְּעוֹלָם. אֲנִי רַחוּם וְחַנוּן, יִבְנֶי לְקִים אֶת הָאִמּוֹר בְּתַפְלָה פ"א (חֶלֶק ב') 'שֶׁאֲזָכָה לְהַרְבוֹת בְּרַקוּדִים, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזָכָה לְיִקּוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם" זֶה מְמוֹנוֹ שֶׁל אֶדָם שֶׁמְקִימוֹ עַל רַגְלָיו, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזָכָה לְשְׁפַע מְמוֹן לְלֹא סוֹף וְלֹא גְבוּל, שְׁאוּכָל לְהִשְׁאִי אֶת כָּל בְּנֵי וּבְנוֹתֵי מִתּוֹךְ הַרְחֵבֶת הַדַּעַת, וְלְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה, וְשִׁיּוּכָלוּ כָּל בְּנֵי וְחֻתְנֵי לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוּד תּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְכָלֵם יַעֲשׂוּ שְׁעֵה הַתְּבוּדוֹת לְכָל הַפְּחוּת בְּכָל יוֹם, וְיִקּוּמוּ חַצּוֹת בְּכָל יוֹם, וְאֲזָכָה לְסִיעָם בְּכַבּוֹד בְּכָל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְלֹא יִחַסֵּר לָהֶם שׁוֹם דָּבָר,

אתה רוצה להתחבר? אתה רוצה להרגיש את ה' תתחיל לראות רק ווב באחרים. גם אם יש רע, תתעלם. אל תחפש את הפגמים, את החסרונות. תהיה כמו הבורא יתברך: "דרך ה' יתברך להביט על הטובות שעושים, ואף שנמצא בהם גם כן מה שאינו טוב, אינו מסתכל על זה, כמו שכתוב: "לא הביט און ביעקב". מכל שכן אדם אסור לו להביט לל חברו לרעה, למצוא בו דווקא מה שאינו טוב ולחפש פגמים בעבודת חברו, רק אדרבא, מחויב להביט רק על הטוב" (רבינו הקדוש, ליקו"ת יז). טפיחה על השכם, מחמאה מתוך הלב, מילים של עידוד, מילים שנותנות לשני תחושה טובה, אדם לא צריך הרבה מעבר לזה. כשפועלים לטובת מישהו אחר, מקבלים כוח, מקבלים שמחת חיים. כשהנשמות מתחברות, מיד מרגישים את ה'. מתי הן מתחברות? כשיש נתינה. תכלית היופי, כשאדם בחזקת נותן ולא רק מקבל.

יחף מכעס

ל' אלכסנדר פרויליך נולדו עשר בנות, אך לא היה חסיד מאושר ממנו בכל רחבי החסידות המעטירה. מאושר? הכי מאושר? עשר בנות? ואפילו לא בן אחד לרפואה? איך יכול להיות? קורה. גם תשעת חתניו שיחיו, הם התפארת שבתפארת מגידולי ההוד וההדר של החסידות, אין חתן שלא עבר את עינו הבוחנת של האדמו"ר, אשר אישר כל שי-דוך במילים "במזל וברכה, עם הרבה תורה ושמחה". כל תשע החתנים היו אברכי משי אחד אחד, וגם רשימת הנכדים הנכבדה העידה, כי מדובר פה בהצלחות מופלאות של זיווגים משובבי נפש. נדוניות? נו טוב, ר' אלכסנדר חביבנו היה סוחר אופניים נכבד בעירו, אשר פירנס בכבוד את משפחתו, אך בהגיע עת דודים של כל בת בעתה ובזמנה, הוא שלף מן הבודים ומן המרצפות כל שטר ירוק שחסף, ומימן בעין יפה ובנפש חפצה את מה ששדכנים הטילו עליו לשלם. עד שהזמן עשה את שלו, והזיקנה על שלל לחץ דמיה וחולשותיה ואף מתיקות הסכרת המפעמת בה, קפצה גם על ר' אלכסנדר. הלה התעורר בדיוק בבוקר היום האחרון של השבע ברכות של בתו התשיעית רוחמ'קה, ההרגיש ש'זה זה'. לפתע גבו כאב עליו, ידיו בקושי נעו ורגליו במא-מצים מרובים בקושי נשאו את גופו. רופא המשפחה ביצע בו בדיקה זריזה, ומיד הבהילו לבית החולים. במחלקה הקרדיאלוגית גילו איזה ססתום או שניים במצב רעוע וכמה סתימות לא סימפטיות בעורקים, ומיד הוא הובהל לחדר ניתוח, וצונטר כמעט בכל כיוון אפשרי. "אני אוסר עליך לעבוד, בטח לא להרים אופניים. זה פשע להעמיס על לבך החלש משאות כבדים" הבהיר לו ד"ר מנצ'בסקי מנתח הלב.

"הרופא צודק אלכסנדר, אתה כבר בן 70, אופניים זה עסק לא רע, אבל לא בשבילך, תציע את החנות לאחד החתנים או הנכדים, ושב בבית מדרש ללמוד" הציעו חבריו האוהבים. לא בן ולא נכד, אף לא אחד מצאצאיו קפץ על המציאה. אלכסנדר הודיע לבעלי החנות על סיום השכירות שנמשכה כ-40 שנים. הוא נעל את דלת הברזל בפעם האחרונה ושלוש דמעות קטנות ביקשו לברוח מעיניו. "כבוד הרב, ומה עם נדוניה של רחלי בתי העשירית, מאיפה אגרד את הסכום? כל מה שהרווחתי כיהודי עמל כפיים נתתי לבנותי, אין לי חסכונויות ולא רכוש. עם קיצבת ביטוח לאומי, זה מבצע בלתי אפשרי לממן את נישואיה..."

האדמו"ר הביט בחסיד היקר הזה והרהר. אחרי חמש דקות אמר: "אלכסנדר סע לאמריקה, אתן לך כמה כתובות, ותחזור עם נדוניה". "אמריקה?! מה לי ולארץ העמים?" "סע אלכסנדר, בשביל לסייע ההקמת בית יהודי, מותר. שיהיה במזל וברכה עם הרבה תורה ושמחה". ר' אלכסנדר קנה חליפה חדשה, נעלים חדשות, וגם כרטיסי טיסה הלוך ושוב.

פניו מועדות לשדה התעופה. בכיסו רשימה נכבדה של נדיבי עם. "הוי, הוי ריבונו של עולם" מילמל החסיד העניו, "ברכני שזו תהיה נסיעה קצרה ביותר, שאזכה להצלחה בחו"ל למען הקמת ביתה של רחלי...". ועכשיו ידידי הביטו במשקפות, אלכסנדר מיועדנו ניצב בראש התור של הבדיקה הבטחונית בטרמינל, ומה מתרחש שם בדיוק? "תוריד בבקשה את הכובע" מצווה הבודק הבטחוני, בקול קשוח. "תוריד בבקשה את החליפה". כמעט באותה נשימה.

ווות הבודקים ממשמש לו בכיסים, בביטנה, בתיק יד של ר' אלכסנדר. אצבעותיהם ממשמשות את הכובע מכל צדדיו. הם פותחים את התיק שלו ומוציאים משם תפילין, טלית וכמה ספרים. אלכסנדר נעלב כשאחד הבודקים,

פוקד עליו לפתע "אדוני, נא להוריד נעלים". הוא חלץ נעליו, והללו נישאות בידי אחד הבודקים, לאן? לא ברור. "הם כנראה חושדים שיש לי יהלומים בסוליות? ממתי בודקים בביטנה? בנעלים? איזו בושה?". שימו לב צופים חביבים כיצד עשרות נוסעים מביטים בחסיד המבוגר, מתלחשים... "הוא כנראה מבריש משהו... החרדים... כמו תמיד", אש ההסתה בתקשורת מעלה גם כאן אש. אדם מבוגר גבה קומה לבוש חליפה צבעונית לגופו, עם כובע קש לראשו ומשקפים על עיניו הביט במחזה משועשע וסקרן. "עמוד בצד ותן מעבר לבאים אחרים", קיבל אלכסנדר פקודה נוספת. סומק של בושה עטה את פניו, כאשר כולם חלפו לפניו, מציצים בגרביים האפורות שלרגליו. ואיה הנעלים? נמוגו בבדיקה הבטחונית. הגבוה עם כובע הקש איפשר אף הוא לנוסעים שמאחוריו לחלוף, בעוד הוא נשען על עמוד שיש סמוך. עשר דקות, רבע שעה, חצי שעה, ר' אלכסנדר פרויליך ניצב יחף בגרבינו, והופך לבדיחה של נמל התעופה. ילדים מצביעים לעברו.

"נא לעלות למטוס טיסה TWA מספר 704 לנוי יורק... ברציף 7". "אדוני אתה משוחרר", מצחקק הבודק. "אבל תחזירו לי את הנעלים..." "מצטער הנעלים שלך עדיין נבדקות, אבל לך יש אישור לעלות...". ממה פירוש? "תמה אלכסנדר. זה הפירוש! מה לא ברור? אתה משוחרר והנעלים עדיין לא!". פרצי הצחוק מסביב עטפו את ר' אלכסנדר במעטה של קלון מרסק נפש. הוא שתק, בלע עלבוננו לבש חליפתו אסף תפיליו וספריו לתיק היד, ורץ יחף לרציף, ומשם לכבש המטוס.

ממטוס הוא כבר נכנס עם חיוך קטנטן על שפתיו. הבדיחה על החסיד סיד היחף הדהדה ברחבי הנמל. הוא התיישב בשורה השלישית כסא מספר 17, הדף את רגליו אל מתחת לכסא, והוציא ספר תהילים קטן. "תסלח לי אדוני, אני יכול לשאול אותך משהו?" השאלה באנגלית. האיש המבוגר הגבוה עם כובע הקש והחליפה הצבעונית הציג עצמו במאור פנים "שמי ריצ'רד קולינס מניו יורק". אלכסנדר חיך לעברו בעינים טובות. "כן, מה תשאל ידידי, אגב שמי אלכסנדר פרויליך". "תסביר לי מיסטר אלכסנדר, איך לא רתחת מכעס מן ההשפלה

וַיִּזְכְּנוּ גַם הֵם לְפָרְנֵס אַחֲרֵים בְּהֶרְחֵבָהּ וּבִכְבוֹד. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּל יָכוֹל אֲשֶׁר לֹא יִבְצֹר מִמֶּךָּ מִזִּימָה, זִכְנֵי לְשִׁפְךָ לְבִי פָּמִים לְפָנֶיךָ, וְזִכְנֵי לְשִׁמוֹעַ אֶת הַשְּׁעוֹר הַיָּטֵב, וְשִׁכַּל הַקּוֹלוֹת יִגִּיעוּ גַם אֵלַי בְּזִכּוֹת נְשִׁימַת 790 רִבֵּינוּ 268 הַקָּדוֹשׁ 415 וְהַנּוֹרָא 268 שְׁנֵשְׁמָתוֹ נִמְשָׁקֶת מֵאָדָם קֶדְמוֹן 200 = 1941, שֶׁהוּא זֶה אֲשֶׁר יוֹדֵעַ לְהַשְׁלִיךְ קוֹלוֹת מִקְצָה הָעוֹלָם וְעַד קְצָה הָעוֹלָם, וַיְכּוֹל לַחֲבֹר אֶת שְׁנֵי הַצְּפוּרִים וְלַהֲבִיא אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה, וְלִבְנוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אֲנִי רָחוּם וְחַנוּן, קִיַּם בִּי אֶת הַבְּרָכָה כִּד 24 הַקָּמַח 153 לֹא 31 כָּלְתָה 455 וַצִּפְחַת 548 הַשָּׁמֶן 395 לֹא 31 חֶסֶר" 268 = 1941, וְאַזְכָּה שְׁתִּזְמִין לִי אֶת כָּל צָרָכִי הַחַתוּנָה לְבִתִּי (לִבְנִי), וְלָכֵל עִם יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, לֹא שׁוֹם מִחֶסֶר כָּלָל.

שעשו לך הבדקים הבטחוניים? הם פשוט ביזו אותך! אחרי שעלית למטוס עוד נותרתי שם ונזפת בי בהם. חצופין שכאלה, ואתה שותק? תסביר לי לאן נעלם לך הכעס...?"

אלכסנדר גייס את כל הידע שלו באנגלית, והצליח לומר עם שיניים כמעט שבורות: "אנחנו יהודים, ורבותינו חינונו כי כעס הוא עבודה זרה. הכעס הוא גאוותן ואפילו אפיקורס. מדוע? כי מי שכועס על בני אדם חושב שהם אלה שמרעים לו ומשפילים אותו, ואינו מכניס בלבו תת העובדה שבורא העולם הוא זה ששלח למשימה זו. הם רק המקל לית להכותני אבל ההשפלה באה משמים והיא בודאי מגיעה לי. אתה מבין מיסטר קולינס. אני מעדיף להישאר יחף ושמת, מאשר כועס עם נעלים".

הגבוה הנהן בראשו אף הוא נבוכ משהו. "ומה כבודו מחפש בארה"ב?" שאל. "נדוניה לבת הצעירה שלי, שמה רחלי. הצלחתי להשיא תשע בנות בעזרת ה'. היתה לי חנות אופניים דרכה הקב"ה הזרים לי פרנסה ונדונות, אבל מה לעשות שחליתי וסגרתי את העסק והאדמו"ר הורני לנסוע לאמריקה לנדיבים ללקט שם נדוניה. אני איש תמים, האדמו"ר אומר, אני עושה". "כמה כסף מיסטר פרויליך צריך לאסוף לנדוניה של הבת?". "200,000 ש"ח, פחות הסכום של מחיר הנעלים שאקנה בניו יורק" והשניים פרצו בצחוק מתגלגל.

ועכשיו הביטו היטב קוראים נאמנים, איך מיסטר קולינס שולף מכיסו פנקס צ'קים ורושם המחמאה על סך 50,000 דולר ארה"ב, ותוחב אותה ממוק עמוק לכיס חולצתו של החסיד היחף. אלכסנדר פוער עיניו בתדהמה. "אני לא ביקשתי...". "אבל אני נתתי לאלכסנדר. דומני שתעריך הקורס שעשית לי בשעה האחרונה איך להימנע מכעס, שווה הרבה יותר מ- 50,000 דולר".

למותר לציין שר' אלכסנדר פרויליך קנה נעליים בנמל התעופה בניו יורק ומיד עלה למטוס, בחזרה לישראל. מוסיף ומסיים המחבר: "העלבון הזה שהותיר יהודי יחף ומגוחך לעיני מאות נוסעים, היה מוביל אותנו לעשות 'חגיגה' בנמל

התעופה, עד לתביעת פיצויים נכבדה. לא היינו שותקים, לא היינו מוותרים. אין ספק כי מדובר פה בדרגה של נקיון הנפש והדעת של היהודי פשוט, שמכר כל חייו אופניים, ולימדנו, כי גם בין הצמיגים והכידונים, ניתן לתקן מידות ברמה שראוי להתקנא בה".

ומוסיף המחבר - "ברגע האחרון נזכרתי כי רבי נחמן מברסלב כתב בליקוטי מוהר"ן כי מי שכועס, שידע שנגזר עליו להרויח ממון, ובכעסו הוא אובד ממנו. וההיפך".

(מתוך סידרת ספריו של הרב יעקב (קובי) לוי)

תפילה

ריבונו של עולם!

תעזור לי להיזהר לא לפגוע בשום אדם בעולם. כי לפעמים אני כעוס, אני חסר סבלנות, לא טוב לי עם עצמי אז אני מוציא את זה על אחרים, ואני כל כך מצטער אחר כך, כל כך כואב לי שפגעתי במישהו, במיוחד אם זה מישהו קרוב אלי ויקר לי. לפחות אתה מזכה אותי לעשות מהר תשובה ולבקש ממנו סליחה ומחילה, אך אני מבקש שתעזור אבא שזה לא יקרה. שאני אזכור לכתחילה את הצער הגדול שיש לי אחר כך. תעזור לי להיזהר בכבודם של אחרים ולא לעשות משהו שיכול לפגוע, להעליב, גם אם אין לי כוח באותו זמן לאף אחד ואני רוצה שרק יעזבו אותי בשקט ויתנו לי מנוחה. תעזור לי לזכור שכולם ילדים שלך ואני מחויב לשמור על כבודם.

ריבונו של עולם!

תעזור לי כל פעם שאני כועס על מישהו, שאני ניפגע ממישהו, תעזור לי לזכור שאף אחד לא עושה לי, שזה הכל אתה עושה אבא. כי ברגע שאני נזכר בזה, אני מתחיל לדבר אל עצמי, אני מנסה להרגיע את עצמי, להגיד לעצמי "מה אני כועס עליו, זה הכל השם עושה". אבל זה קשה אבא. זה יכול להחזיק מעמד כמה שניות אבל לנקמה יש טעם כזה מתוק שהיא כמעט תמיד מנצחת. תן לי אמונה חזקה, תעזור לי שאני לא אראה בני אדם מול העיניים, רק אותך אבא, כמו הצדיקים.

ריבונו של עולם!

לידידים הוותיקים של עלון "אור האמונה" השלום והברכה,

בס"ד ובשעה טובה ומוצלחת יצא לאור חלקו השני של ספרון ליקוטי תפילות.

כמו העלון "אור אמונה" אף הספרון ליקוטי תפילות (חלק א), התקבל, ברוך השם, בברכה בקרב אלפי הקוראים בארץ ואף בעולם.

חלקו השני, שהוא החלק האחרון, מאגד כמעט את כל התפילות שהופיעו בעלוני "אור האמונה" ובכך מסכם את כל חמישה עשר השנים האחרונות.

לרכישה ו/או להפצה נא לפנות ל:

"אורות" פרסום טל. 072-2129414

או למייל: r.m.azolai@gmail.com

אני שמח גם לבשר כי בסיעתא דשמיא התחילה עבודת העריכה של הספר "אור האמונה" על פרשיות השבוע וחגי ישראל, המתבסס על החומר של כל הגליונות שהופקו במהלך השנים.

נעדכן בהמשך...

בברכה,
מנחם אזולאי
050-4181488

תודה מקרב לב על התמיכה ועל האמון."

לקט תפילות

(חלק ב) של הרב מנחם אזולאי
כפי שהופיעו בעלונו השבועי "אור האמונה"
המבוסס על משנתו של רבי נחמן מברסלב זיע"א.
הלקט הוא מתוך העלוני
שיצאו לאור בחמש עשרה השנים האחרונות
הספרון בן 254 עמודים. בכריכה רכה

לרכישה, להקדשות לארועים ולפרטים נוספים:
"אורות" פרסום
טל. 072-2129414
דוא"ל: r.m.azolai@gmail.com

לתרומות והנצחות: 052-7601376 | 7601376@gmail.com